

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620201838
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1620201838.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpená: E. proti žalovanej: C., zastúpená: E., o zaplatenie 3 386,97 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1 434,74 € s príslušenstvom zastavuje.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,90 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.7.2020 sa Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodná žalobkyňa“), domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 3 386,97 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.12.2017 do zaplatenia. V žalobe poukázala na to, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding, a.s.“), a to v dôsledku zlúčenia s touto spoločnosťou, čo je uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. Uviedla, že so žalovanou uzatvorila dňa 6.7.2016 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 5 000 €. Žalovaná mala v zmysle tejto zmluvy pôžičku splácať v pravidelných 60-ich mesačných splátkach v sume 139,35 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8 361 €. Do podania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3 256,70 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, dňa 26.10.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom ju upozornila na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.12.2017 úver zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.12.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do podania žaloby však žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej k tomuto dňu tak predstavoval sumu 3 386,97 €. Súčasťou tejto sumy sú aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 157,12 €. Pôvodná žalobkyňa si zároveň uplatnila aj úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

2. Súd vo veci vydal dňa 27.11.2020 platobný rozkaz č.k. 4Csp/33/2020-41, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná platobný rozkaz prevzala dňa 14.1.2021 a 21.1.2021 podala voči nemu odpor. Namietala v ňom, že pôvodná žalobkyňa v žalobe neuviedla, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Taktiež uviedla, že pôvodná žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne

preukázania vzniku nákladov na vymáhanie pohľadávky. Zároveň vyslovila názor, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko pôvodná žalobkyňa nepredložila doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. V tejto spojitosti poukázala na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 129/2010. Navrhla preto žalobu zamietnuť.

3. Keďže žalovaná podala proti platobnému rozkazu včas vecne odôvodnený odpor, súd uznesením zo dňa 16.3.2021 č.k. 4Csp/33/2020-80 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil (§ 267 ods. 3 C.s.p.).

4. Podaním doručeným súdu dňa 10.2.2021 pôvodná žalobkyňa navrhla, aby súd rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobkyne, nakoľko na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na terajšiu žalobkyňu, ktorá zároveň vyjadrila svoj súhlas so vstupom do tohto konania. Súd uznesením zo dňa 16.3.2021 č.k. 4Csp/33/2020-81 pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila terajšia žalobkyňa. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2021.

5. Žalobkyňa v replike oznámila, že žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady v celkovej sume 1 227,62 €, a to dňa 15.6.2020 sumu 100 €, dňa 14.7.2020 sumu 26,69 €, dňa 15.7.2020 sumu 100 €, dňa 13.8.2020 sumu 100 €, dňa 24.8.2020 sumu 8,84 €, dňa 11.9.2020 sumu 100 €, dňa 12.10.2020 sumu 100 €, dňa 18.11.2020 sumu 100 €, dňa 23.12.2020 sumu 100 €, dňa 28.1.2021 sumu 192,09 €, dňa 15.2.2021 sumu 100 €, dňa 17.3.2021 sumu 100 € a dňa 16.4.2021 sumu 100 €. Žalobu v tejto časti spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania preto vzala späť. Rovnako vzala žalobu späť aj v časti sumy 157,12 € s príslušenstvom, uplatnenej titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. V späťvzatej časti navrhla konania zastaviť. Ďalej vo veci vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej uviedla, že žalovaná podpisom zmluvy prehlásila, že všetky údaje v nej uvedené sú pravdivé, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu, čo zdokladovala výpisom z účtu. Žalobkyňa taktiež tvrdila, že bonita žalovanej bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, dôkazmi však žalobkyňa ani jej právna predchodkyňa nedisponuje. Žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci august 2017, a preto bola jej právnou predchodkyňou vyzvaná na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornená aj na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná prevzala dňa 2.11.2017. Nakoľko u žalovanej nedošlo k náprave platobnej disciplíny, právna predchodkyňa žalobkyne pristúpila k zosplatneniu pohľadávky v celosti ku dňu 19.12.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obvyčajne listovej zásielky dňa 23.12.2017, doručenkou preto žalobkyňa nedisponuje. Žalobkyňa mala za to, že uvedená písomnosť má len deklaratórne účinky, žalovaná sa preto mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Vzhľadom na to, bola toho názoru, že podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie pohľadávky boli splnené.

6. Žalovaná v duplike uviedla, že právna predchodkyňa žalobkyne postupovala v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužila do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 26.10.2017 právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanej lehotu na dobrovoľné splatenie omeškaných splátok do 5.12.2017. Rešpektujúc ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka mala právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.12.2017, keďže zročnosť splátok bola stanovená k 20. dňu. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 36/2020. Mala za to, že je treba predžalobnú upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považovať za neplatné právne úkony, a teda neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobkyňa nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. V danom prípade sa právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s. stala pôvodná žalobkyňa, teda banka, ktorá ďalej postupovala pohľadávku, a preto sa na toto postúpenie vzťahuje spomínané ustanovenie zákona o bankách. Zdôraznila, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia pohľadávky. Výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách mal vypracovať pôvodná žalobkyňa ako banka. Predžalobnú upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti však vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá bola nebankovým subjektom. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že je daná jej aktívna vecná legitimácia v konaní.

7. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 30.6.2022 oznámila, že žalovaná po podaní žaloby dňa 16.6.2020 vykonala ďalšiu úhradu vo výške 50 €. Aj v tejto časti spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzala žalobu späť.

8. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 6.7.2022, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 30.6.2022, a to s poukazom na zásadu hospodárnosti konania. Z rovnakého dôvodu ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní aj žalovaná a jej právna zástupkyňa, a to podaním doručeným súdu dňa 4.7.2022. Vychádzajúc z uvedeného súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a následne v zmysle § 219 ods. 2 druhej vety C.s.p. pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na 5.8.2022. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

9. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 6.7.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky vo výške 5 000 €, ktorý mal byť žalovanou splatený v 60-tich mesačných splátkach po 139,35 €, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.8.2016 a zvyšných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, pri konečnej splatnosti úveru v 20.7.2021. Strany si v nej dohodli úrokovú sadzbu vo výške 24,90 % ročne. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 8 361 €, celkové náklady spotrebiteľa 3 361 €, RPMN 24,90 % a priemerná RPMN 16,36 %. V bode 9.2 zmluvy si strany dohodli, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Z prehľadu splátok a úhrad predmetného úveru vyplýva, že žalovaná v období od 6.7.2016 do 19.12.2017 uhradila na úver celkom sumu 1 672,20 €, teda 12 mesačných splátok vo výške 139,35 €. Do omeškania sa tak dostala so splátkou splatnou dňa 20.8.2017. Ďalšiu platbu uhradila až 27.2.2018 v sume 166,54 €. Celkovo za obdobie od 20.12.2017 do 31.5.2020 uhradila na úver ešte sumu 1 584,50 €. Z nesporných tvrdení žalobkyne vyplynulo, že žalovaná ďalej uhradila ešte sumu 100 € dňa 15.6.2020, 16.6.2020 sumu 50 €, 14.7.2020 sumu 26,69 € a 15.7.2020 sumu 100 €. Celkovo tak žalovaná do podania žaloby, t.j. do 28.7.2020, zaplatila na úver sumu 3 533,39 € (1 672,20 € + 1 584,50 € + 276,69 €). Z nesporných tvrdení žalobkyne je zrejmé, že žalovaná v ďalšom období od 13.8.2020 do 16.4.2021 zaplatila na úver ešte dokopy 1 000,93 €.

11. Listom zo dňa 26.10.2017 označeným ako „Predžalobná upomienka“ Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej oznámila, že ku dňu vyhotovenia tohto listu eviduje na predmetnej úverovej zmluve nedoplatok na splátkach vo výške 418,05 € a žiadala ju tento nedoplatok bezodkladne uhradiť. Zároveň žalovanú upozornila, že ak do 5.12.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci august 2017, bude oprávnená úver zosplatiť. Z priloženej doručky vyplýva, že žalovaná uvedenú zásielku prevzala 2.11.2017.

12. V liste zo dňa 23.12.2017 Consumer Finance Holding, a.s. oznamovala žalovanej, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň v ňom uvedená spoločnosť vyzývala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 4 814,98 €.

13. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. a pôvodnou žalobkyňou ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení s prílohou č. 3 k tejto rámcovej zmluve vyplýva, že predmetom tejto Rámcovej zmluvy bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej v tomto konaní. Ďalej sa v Rámcovej zmluve dohodlo, že konkrétne pohľadávky, ktoré sa majú postúpiť, budú určené v jednotlivých Žiadosťiach o postúpenie a prevod, pričom dátumom postúpenia sa rozumie každý dátum, ku ktorému dôjde k doručeniu Žiadosti o postúpenie a prevod od postupcov postupníkovi.

14. Z projektu rozdelenia zlúčením uzavretého dňa 11.12.2017 medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a pôvodnou žalobkyňou a VÚB leasing, a.s. ako nástupníckymi

spoločnosťami vyplýva, že pôvodná žalobkyňa ako právny nástupca bude pokračovať v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti, ktorým sa rozumeli všetky ostatné zložky podnikania okrem splátkového predaja Triangel a leasingu QCar, teda sa stala k 1.1.2018 právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s. aj vo vzťahu k pohľadávke voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy.

15. Zo Žiadosti o postúpenie a prevod z 11.1.2021 (kde pôvodná žalobkyňa a VÚB Leasing, a.s. vystupovali ako postupcovia a žalobkyňa ako postupník), vyplýva, že predmetná pohľadávka voči žalovanej (patriaca už pôvodnej žalobkyni) sa s odvolaním na Rámcovú zmluvu postupuje na žalobkyňu k dátumu prevzatia, t.j. k 28.1.2021.

16. V liste zo dňa 3.2.2021 pôvodná žalobkyňa oznamovala žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu. Doručenie tohto listu žalovanej však žalobkyňa v konaní nepreukázala.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Nakoľko žalobkyňa podaniami doručenými súdu ešte pred prvým pojednávaním vo veci vzala žalobu späť v časti sumy 1 434,74 € (1 227,62 € + 157,12 € + 50 €) spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania z tejto sumy, súd bez toho, aby skúmal stanovisko žalovanej k tomuto čiastočnému späťvzatiu, vzal zreteľ na tieto právne účinné dispozitívne úkony žalobkyne a konanie v uvedenej časti zastavil (§ 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C.s.p.). Následne súd vychádzal z toho, že žalobkyňa po čiastočnom späťvzati

požaduje od žalovanej už len sumu 1 952,23 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm a za obdobia, ako tieto špecifikovala v podaní doručenom súdu dňa 30.6.2022.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa ZoSÚ, nakoľko uvedená spoločnosť pri jej uzatváraní vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Predmetná zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V dôsledku rozdelenia Consumer Finance Holding, a.s. sa k 1.1.2018 stala právnym nástupcom tejto spoločnosti vo vzťahu k pohľadávke z predmetnej zmluvy pôvodná žalobkyňa.

36. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v tomto spore vyvodzuje z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej ešte medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod z 11.1.2021, v ktorej ako postupca vystupovala už pôvodná žalobkyňa, na základe čoho malo k 28.1.2021 dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanej na žalobkyňu. Pokiaľ už súd na návrh pôvodnej žalobkyne v tomto konaní právoplatne rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobkyne, je potrebné uviesť, že súd v súlade s § 80 C.s.p. predmetný návrh posudzoval len z hľadiska toho, či bol podaný oprávnenou osobou, ďalej či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práva, o ktorom sa koná, a či ten, kto mal do konania vstúpiť na strane žalobkyne, so svojim vstupom súhlasí (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.8.2018 sp. zn. 8 Cdo 28/2017). Súd v tomto štádiu konania nebol oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Otázkou, či tvrdené právo, ktoré malo byť prevedené, skutočne prešlo na iný subjekt sa totiž súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (k tomu porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.5.2018 sp. zn. 1 Cdo 163/2017, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 743/2006). Skutočnosť, že súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne, preto nijako nebránila súdu, aby skúmal, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu a v nadväznosti na to, či je žalobkyňa v tomto spore aktívne vecne legitimovaná.

37. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ. V danom prípade bolo sporné len naplnenie predpokladu uvedeného pod písm. b/ tohto ustanovenia, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Spomínané ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

38. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná úver riadne nespĺcala, preto Consumer Finance Holding, a.s. dňa 19.12.2017 úver zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.12.2017. Žalovaná namietala, že žalobkyňa neuviedla, akým spôsobom bola overená jej bonita. Z obsahu zmluvy vyplýva, že Consumer Finance Holding, a.s. si zistila určité údaje o zamestnaní a finančnej situácii žalovanej (viď bod II. zmluvy). Žalobkyňa v tejto súvislosti taktiež spomenula, že bonita žalovanej bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, zároveň však dodala, že žiadnymi dôkazmi o tom nedisponuje. V konaní tak nebolo zo strany žalobkyne preukázané, že Consumer Finance Holding, a.s. pred uzavretím zmluvy zo žalovanou nahliadla do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Možno teda konštatovať, že zo strany Consumer Finance Holding, a.s. došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, čo malo v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za následok jednak bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a zároveň aj stratu oprávnenia požadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zosplatnenie úveru zo strany Consumer Finance Holding, a.s. listom z 23.12.2017 preto treba vyhodnotiť ako neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka).

39. Aj keby žalobkyňa preukázala, že Consumer Finance Holding, a.s. v súvislosti so zisťovaním bonity žalovanej konala s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, neboli by splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru, pretože pôvodná žalobkyňa pri tom postupovala v rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo na zosplatnenie úveru nevyužila

do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (k tomu porovnaj odôvodnenie judikátu R 4/2021). Pôvodná žalobkyňa zosplatňovala úver pre nezaplatenie splátky splatnej 20.8.2017, pričom trojmesačná lehota omeškania v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej uplynula 21.11.2017 a zosplatiť úver pre nezaplatenie spomínanej splátky bolo tak možné len do 20.12.2017, kedy mala nastať splatnosť najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobkyňa tvrdila, že pôvodná žalobkyňa vyhlásila splatnosť celého úveru k 19.12.2017. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na znenie kogentného ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. K zosplateniu úveru tak mohlo dôjsť až dorúčením oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej. Keďže uvedené oznámenie bolo dňa 23.12.2017 ešte len vyhotovené, je zrejmé, že k zosplateniu úveru do 20.12.2017 nedošlo.

40. Vzhľadom na to, že k platnému zosplateniu úveru nedošlo a dňa 28.1.2021, keď malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ešte nenastal ani termín konečnej splatnosti úveru, možno konštatovať, že v danom prípade nebola splnená zákonná podmienka pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru vyplývajúca z § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Postúpenie pohľadávky z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu je tak pre rozpor s uvedeným ustanovením neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

41. So zreteľom na to, že veriteľom pohľadávky v čase, keď malo dôjsť k jej postúpeniu, už nepochybne bola pôvodná žalobkyňa, teda banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobkyňu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Žalobkyňa však v predmetnej veci nepreukázala ani len riadne doručenie takéhoto oznámenia žalovanej.

42. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak je (1) splatná, a to (2) až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) omeškание dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobkyňa v konaní nijako nepreukázala, že pôvodná žalobkyňa ešte pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovanú na uhradenie jej splatného záväzku. Za takúto výzvu nemožno považovať upozornenie na možnosť zosplatenia úveru zo dňa 26.10.2017, ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 23.12.2017, keďže boli realizované ešte Consumer Finance Holding, a.s, a nie pôvodnou žalobkyňou. Navyše, spomínané upozornenie sa netýkalo celej postupovanej pohľadávky, ale len nedoplatku na splátkach vo výške 418,05 € a následné zosplatenie úveru bolo z dôvodov spomenutých vyššie neplatné. Vzhľadom na absenciu písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky, súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanej z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu bolo neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka aj pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedené znamená, že žalobkyňa nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná, z ktorého dôvodu súd žalobu vo zvyšnej časti (1 952,23 € s príslušenstvom) zamietol.

43. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

47. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 3 386,97 €. Čiastočné späťvzatie žaloby sa týkalo sumy 1 434,74 €. V časti sumy 1 000,93 € išlo o späťvzatie z dôvodu úhrad realizovaných žalovanou po podaní žaloby, v tejto časti preto procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, čo je treba považovať za úspech žalobkyne (29,55

% z predmetu konania). Vo zvyšnej späťvzatej časti rovnajúcej sa sume 433,81 € procesne zavinila zastavenie konania žalobkyňa, nakoľko platby v celkovej sume 276,69 € boli uhradené ešte pred podaním žaloby a späťvzatie ohľadne sumy 157,12 € žalobkyňa ničím neodôvodnila. V tejto časti bola teda úspešná žalovaná. Rovnaké konštatovanie platí aj vo vzťahu k sume 1 952,23 €, kde bola žaloba zamietnutá. Žalovaná mala preto úspech v časti sumy 2 386,04 € (1 952,23 € + 433,81 €), t.j. 70,45 % z predmetu konania. Celkovo tak bola v konaní úspešnejšia žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,90 % (70,45 - 29,55). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).